

Gebedsviering OASE, 14 april 2018, 3de zondag van Pasen
Thema: “Wees niet bang.”

Voorgangers: Wim van Herk en Piet Lahaije.

Kinderwoorddienst: Hetty van den Hurk.

Cantor: Wim Delhaes.

Pianist: Frank Bockholts.

Beamertechniek: Jeroen Kok.

Verwelkoming: Armand Klaassen.

Paaskaars is al aangestoken.

Mededelingen.

Klankschaal.

Woord van welkom en inleiding.

Oasekaars.

Openingslied: GvL 456 Het lied van Gods aanwezigheid.

Gebed.

V: Het Paaslicht
hebt Gij ons gegeven,
en tot nieuwe mensen
hebt Gij ons gemaakt.

V: Met nieuwe ogen
mogen wij zien,
mensen
met goede moed,
getroost door Uw Geest.

V: Blijf onze ogen openen
en ons de adem geven
voor het lied
waarin de bevrijding weerklinkt,
opdat wij instaan
voor opstandingsleven,
vrijheid en bloei
van uw mensenkinderen.

(Sytze de Vries)

Vredeskaars.

Vredeswens.

V: Vrede zij u van God onze Vader

die ons geschapen heeft,
A: die ons omgeeft met liefde en trouw.

V: Vrede zij u van Jezus Christus
In wie de beloften vervuld zijn,
A: die is ons licht en ons leven.

V: Vrede zij u van de heilige Geest
die in ons woont,
A: die het aanschijn van de aarde vernieuwt.

V: Wensen wij elkaar vrede en alle goeds.

Kinderen gaan naar kinderwoorddienst.

Lied: Wij gaan voor even uit elkaar.

Eerste lezing: Jesaja 41: 10 - 13.

Wees niet bang, want Ik ben met u. Kijk niet angstig om u heen, want Ik ben uw God. Ik zal u kracht geven en u helpen; Ik zal u overeind houden met mijn heilrijke rechterhand. Kijk, al uw woedende vijanden kijken verward om zich heen en staan te schande. Ieder die u kwaad wil doen, zal sterven
U zult hen tevergeefs zoeken, zij zullen allemaal verdwenen zijn.
Ik houd u bij de rechterhand (Ik, de HERE, uw God) en zeg tegen u: Wees niet bang, Ik ben hier om u te helpen.

Lied: NLB 833 Neem mij aan zoals ik ben.

Evangelielezing: Lucas 24:35-48

Terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.' Verbijsterd en door angst overmand, meenden ze een geestverschijning te zien. Maar hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel? Kijk naar mijn handen en voeten, ik ben het zelf! Raak me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat ik heb.' Daarna toonde hij hun zijn handen en zijn voeten.
Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en stomverbaasd waren, vroeg hij hun: 'Hebben jullie hier iets te eten?' Ze gaven hem een stuk geroosterde vis. Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

Hij zei tegen hen: 'Toen ik nog bij jullie was, heb ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over mij geschreven staat in vervulling moest gaan.'

Daarop maakte hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften.

Hij zei tegen hen: 'Er staat geschreven dat de Messias zal lijden en sterven, maar dat hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, en dat in zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven. Jullie zullen hiervan getuigenis afleggen, te beginnen in Jeruzalem.'

Acclamatie: Lied Taizé 57 In resurrectione tua (De hemel en de aarde juichen samen; Christus is waarlijk verrezen).

Levend woord.

Lieve mensen,

Twee leerlingen van Jezus zijn op weg van Jeruzalem naar Emmaüs. Een Romeinse garnizoensplaats, plaats van capitulatie, van overgave.

Ze voelen zich verslagen.

Het is ook niet gering wat ze hebben meegemaakt. Lange tijd zijn ze met Jezus opgetrokken. Ze hebben zijn spoor gevolgd. Maar Jezus werd opgepakt, ter dood veroordeeld, gekruisigd. Het verhaal van de koning van de liefde is voor hun ten einde. “Moed verloren, al verloren.”

Plotseling voegt Jezus zich bij hen. Ze herkennen hem pas in het breken van het brood. Even plotseling als Jezus verschenen is, is hij weer uit het zicht verdwenen. Maar hij heeft hen wel op weg gezet, de omgekeerde weg, van 11 km. naar Jeruzalem, de stad van de vrede.

Vol van verhalen komen ze bij de andere leerlingen. Weer staat Jezus plotseling in hun midden. “Vrede zij u,” zegt hij. Maar ze verstijven van schrik, ze denken een geest te zien, zijn bang.

Jezus toont zijn handen en voeten en eet een stuk vis. Hij zegt: “Ik ben geen geest, ik ben het zelf. Kijk, voel maar, raak me maar aan.”

Het is zo’n situatie als op het Meer van Galilea. Twaalf discipelen in een vissersboot zitten mistroostig voor zich uit te kijken. Alles zit tegen. Dan zien ze iemand over het water lopen die naar hen toe komt.

Die stoere vissers beven als rietjes en gillen het uit. Maar dan horen ze een stem: “Wees niet bang. Ik ben het.”

2.

“Wees niet bang.” Dat moet Martin Luther King, die 50 jaar geleden werd vermoord, regelmatig tegen zichzelf gezegd hebben. Hij worstelde zijn leven lang met terugkerende depressie en angst.

Op een nacht werd King gebeld. Een onbekende bedreigde hem met de dood. Het leek alsof alle angsten tegelijk op hem neerdaalden. Hij was verlamd door een radeloze angst zoals hij die nooit eerder had gevoeld.

Het was hem te veel geworden. Hij ging uit bed om even wat rond te lopen. Uiteindelijk ging hij naar de keuken en zette een pot koffie. Hij stond op het punt om het op te geven. [...] Met zijn hoofd in zijn handen boog hij zich naar de keukentafel en sprak hardop een gebed uit. De woorden die hij tot God sprak waren: “Ik ben hier om te staan voor wat ik geloof dat juist is. Maar nu ben ik bang. De mensen verwachten leiderschap van mij en als ik voor hen sta zonder enige kracht of moed, zullen zij ook wankelen. Ik heb er geen kracht meer voor. [...]”

Op dat moment ervoer hij de aanwezigheid van God zoals hij die nooit eerder had ervaren. Het leek alsof hij een stille bemoediging van een innerlijke stem hoorde, die zei: “Sta op voor rechtvaardigheid, sta op voor de waarheid. God zal altijd naast je blijven staan.” Bijna meteen verliet de angst hem.

Hij schreef een prekenbundel “Sterk door de liefde – preken die het hart raken.” “Angst kunnen we beheersen door liefde. De liefde laat geen ruimte voor angst. Volmaakte liefde sluit angst uit.”

Ondanks alles had hij een groot geloof. “Angst klopte op de deur. Geloof deed open. Er was niemand.”

“Met dit geloof,” zo zei hij, “zullen we in staat zijn een kiezelsteen van hoop te houwen uit de berg van wanhoop. Met dit geloof zullen we in staat zijn samen te werken, samen te bidden, samen te vechten, samen naar de gevangenis te gaan, samen op te komen voor vrijheid in de wetenschap dat wij op een dag vrij zullen zijn.”

3.

Ook Etty Hillesum, die 75 jaar geleden in Auschwitz werd omgebracht, nog maar 29 jaar jong, kende angsten. In een dagboek schreef ze: “Het zijn bange tijden, mijn God. Vannacht was het voor het eerst dat ik met brandende ogen slapeloos in het donker lag en er vele beelden van menselijk lijden langs me heen trokken.”

Ze las hoe de kerkvader Augustinus beschreef hoe hij God buiten zichzelf zocht. Uiteindelijk ontdekte hij God in zichzelf als degene die hem inniger nabij was dan hij zichzelf kon zijn.

Ook Etty ontdekte God in zichzelf en schreef daarover: “Binnen in mij is een heel diepe put. Daarin zit God. Soms kan ik erbij. Maar vaker liggen er stenen en gruis voor die put, dan is God begraven. Dan moet hij weer opgegraven worden.”

Ook zij stelde de vraag: waarom laat God al het lijden, alle verschrikkingen toe, waarom grijpt God niet in?

Toch kon ze zeggen: “Ik geloof in God en ik geloof in de mensen en ik durf het langzamerhand eerlijk te zegen, zonder valse schaamte.”

In navolging van Augustinus zei ze: “Onrustig blijft ons hart totdat het rust vindt in U.”

4.

Waarom laat God al het lijden, alle verschrikkingen toe, waarom grijpt God niet in? Waarom liet Hij toe dat er zoveel Joden in de oorlog werden vernietigd?

Als Joden hun einde tegemoet gingen, bleven ze vertrouwen op de hulp van God. Hij bleef bij hen, zoals Hij aan Jacob had beloofd. Na duisternis komt licht.

Aan het einde van de dienst wordt in veel Joodse gemeenten psalm 23 gezegd, een psalm van David. Het is de gewoonte deze psalm te zeggen wanneer Joden hun handen wassen vóór het eten. Ze herinneren zich zo dat God naar hen kijkt. Het staat hen toe zich van de angst te bevrijden door te beseffen dat ze nooit alleen zijn.

God deelt elk moment met ons. Hij heeft onze namen geschreven in de palm van zijn hand.

Psalm 23 in een vertaling van Huub Oosterhuis.

Jij mijn herder? Niets zou mij ontbreken.

Breng mij naar bloeiende weiden
doe mij liggen aan vlietend water
dat mijn ziel op adem komt
dat ik de rechte sporen weer kan gaan
achter jou aan.

Jij mijn herder? Niets zal mij ontbreken.

Moet ik de afgrond in, de doodsvallei,
ik ben bang – ben jij naast mij
ik zal niet doodgaan van angst.

Jij hebt de tafel al gedekt – mijn spotters
weten niet wat ze zien:
dat jij mijn voeten wast, ze zalft met balsem

mij inschenkt, drink maar, zeg je
niets zal mij ontbreken.

Laat het zo blijven, dit geluk
deze genade, al mijn levensdagen.

Dat tot in lengte van jaren
ik wonen zal bij jou in huis.

Jij mijn herder? Niets zal mij ontbreken.

Amen.

Stilte.

Geloofsgebed. (Michel van der Plas 1927 - 2013).

Ik geloof in een dag van verrijzenis,
ik geloof in een God van vergeven,
en dat mijn geluk ook het zijne is.
Ik geloof in het eeuwige leven.

Waar Abraham, Isaak en Jacob zijn,
bij God, in zijn glorie verheven.
Ik geloof in het erven van zijn domein,
Ik geloof in het eeuwige leven.

En dat hij mij vurig verlangt in zijn land
en dat hij mijn naam heeft geschreven,
voor nu en altijd, in de palm van zijn hand.
Ik geloof in het eeuwige leven.

Ik geloof in een rijk dat voor mij bestaat
en dat het de dood zal beschamen.
Ik geloof in een liefde die nooit vergaat
en het eeuwige leven amen.

Lied: GvL 639 Van grond en vuur.

Collecte en muzikaal intermezzo.

De kinderen komen terug.

Voorbeden: Afgewisseld door Kyrie 12 van Taizé.

V: Wij bidden om inspiratie
in de drukte van ons leven.
Dat wij onze aandacht
niet versnipperen
in allerlei bezigheden

en belangrijke zaken,
maar ons kunnen wenden
naar U, God,
als middelpunt van ons leven.

A: Kyrie, Kyrie, Kyrie eleison.

V: Wij bidden om diepte van leven,
om aandacht voor uw woord
in de Schriften.
Dat we tijd mogen nemen
voor lezing, stilte en gebed.
Dat we zo tot onszelf
en tot U mogen komen.

A: Kyrie, Kyrie, Kyrie eleison.

V: Wij bidden dienstbaar te kunnen zijn
aan de wereld
en aan mensen
die ons zo nodig hebben.
Maak ons oprecht
in onze beweegredenen,
in ons aanvoelen
en bezig zijn.

A: Kyrie, Kyrie, Kyrie eleison.

V: Goede God,
van dag tot dag
bent U onder ons
in Jezus, onze broeder,
en in onze dienstbaarheid aan elkaar,
zoals Hij dienstbaar was.
Vervul ons meer en meer
van uw en zijn Geest,
vandaag en alle dagen van ons leven.

V: In stilte bidden we voor wat ons ten diepste bezighoudt. (...)

A: Kyrie, Kyrie, Kyrie eleison.

V: Wij bidden voor hen die geschreven staan in het intentieboek.

V: Wie dat wil kan naar voren komen om een lichtje aan te steken.(...)

V: Het lichtje van de maand gaat naar: (...)

A: Kyrie, Kyrie, Kyrie eleison.

A: **Onze Vader** (zingend: Taizé 88).

Brood voor onderweg.

V: Voor ons die zien dat koren
opschiet uit de grond en
dat brood van de akker komt –
voor ons die in brood de aarde
proeven die het laat groeien
de zon die het warm koestert
bron en regen die het drenken –
voor ons die weten dat brood
in 't zweet des aanschijns
gezaaid gemaaid geoogst
en met zorg bereid wordt –

V: voor ons is brood
wat het was in de handen
van Jezus van Nazareth:
onweerspreekbaar teken
van het geheimvolle leven
het leven de mens gegeven –

V: voor ons is te eten geven
met anderen genade delen;
voor ons is te eten vragen
allernaasten, medemensen
deelgenoot maken
aan het geluk dat we beleven,
aan de moeite die we doen,
de zorgen die we kennen,
het verdriet dat we hebben –

(Mandjes pakken en zeggen: Brood voor onderweg).

A: voor ons is samen eten,
alledag thuis en vandaag hier,
tijd en eeuwigheid
aardedonker en hemels helder
wij delen met die bij ons zijn en
allen die ons zijn voorgegaan.

Lied: GvL 502: 1, 2 en 5 Het lied van het brood ten leven.

Slotgedachte (Freek de Jonge).

Wees niet bang, je mag opnieuw beginnen,
vastberaden, doelgericht of aarzelend op de tast.
Houd je aan regels, volg je eigen zinnen,
laat die hand maar los of pak er juist een vast.

Wees niet bang voor al te grote dromen,

ga als je het zeker weet en als je aarzelt, wacht.
Hoe ijdel zijn de dingen die je je hebt voorgenomen,
het mooiste overkomt je het minste is bedacht.

Wees niet bang voor wat ze van je vinden,
wat weet je van een ander als je jezelf niet kent.
Verlies je oorsprong niet door je te snel te binden,
het leven lijkt afwisselend maar zelfs de liefde went.

Wees niet bang, je bent een van de velen,
tegelijk is er maar een als jij,
dat betekent dat je vaak zult moeten delen
en soms zal moeten zeggen laat me vrij.

Zegenbede (van pater Pim van Deenen 1928 - 2006).

Moge Hij zijn aangezicht over ons doen lichten,
mogen wij Hem herkennen in het lieve gezicht
van wie wij mogen houden,

moge Hij ons begeleiden op al onze wegen,
moge Hij ons zelf voorgaan en weg zijn die ons richting geeft,
moge Hij ons vergezellen, zodat Hij zelf in ons zichtbaar wordt
voor allen om ons heen.

Zegen alles wat uit ons geboren wordt: het goede woord,
het goede leven.

Zegen ons met uw liefde en aandacht,
Gij die uw naam aan ons hebt toevertrouwd:
A: Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.

Slotlied. NLB 423 NLB: Nu wij uiteengaan.